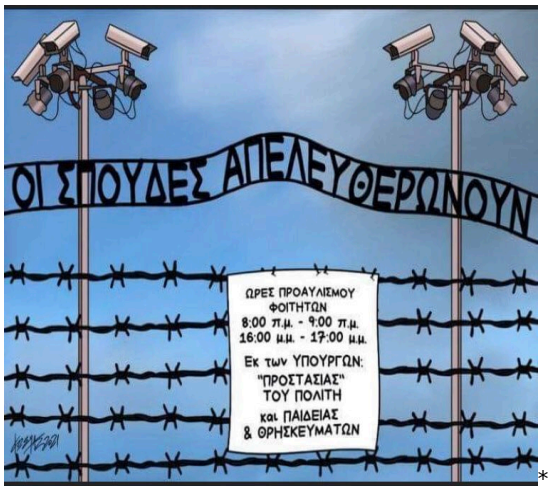

* Άρθρο του **Σάμμυ Βαρσάνο, γιού επιζήσαντα του Auscwitz-Birkenau με αφορμή το σκίτσο στην "Εφημερίδα των Συντακτών" με τη φράση "οι σπουδές απελευθερώνουν".**

Δεν είναι που φοβόμαστε τον θάνατο. Φιληθήκαμε στο στόμα μ΄αυτόν. Δεν είμαστε δούλοι της ζωής. Είμαστε «δούλοι» της μνήμης. Της μνήμης που προσάναμμα δίνει στον άνθρωπο και του χαρίζει αξίες και όνειρα. Της μνήμης που, άθελά της πιστεύω, η καλή εφημερίδα, μέσα από ένα ατυχές σκίτσο προσέβαλε.

Και προσέβαλε 6 εκατομμύρια νεκρούς. Νεκρούς ,που το μόνο τους αμάρτημα ήταν η καταγωγή. Όχι το μακάβριο «η εργασία σώζει» του Άουσβιτς δεν μπορεί να είναι ίδιο με το «οι σπουδές σώζουν» του σκιτσογράφου της «Εφημερίδας των Συντακτών». Δεν είναι απλώς μια υπερβολή για χάρη της επικαιρότητας. Είναι μια χωρίς λόγο προσβολή του καπνού που έβγαινε από της ψυχές μας και από τα κορμιά παιδιών γυναικών, ανδρών, γερόντων. Των δικών μας ανθρώπων, των Εβραίων.

Οι σπουδές ελευθερώνουν ...αλλά δεν ελευθέρωσαν τον Μέγκελε....Η Καλών Τεχνών δεν ελευθέρωσε τον Χίτλερ.

Κανείς δεν μπορεί στο όνομα της αντιπολίτευσης να...συμπολιτεύεται...τη βαρβαρότητα. Θεωρώ ότι έγινε ένα λάθος. Έγινε. Όμως το μεγάλο θέμα είναι το γιατί. Κάποιοι επιχείρησαν να ευτελίσουν το Ολοκαύτωμα. Να φτάσουν σε σημείο να ανεχτούν κάθε ακροδεξιά θεωρία μεταξύ σοβαρού και αστείου. Η «Εφ.Συν» δεν ανήκει σε αυτούς. Αλλά όλοι κρινόμαστε. Δεν μπορεί «ποιητική αδεία» ή στο όνομα της ελευθεροτυπίας να σχολιάζουμε την επικαιρότητα με το πιο βρόμικο σκοτάδι της ιστορίας.

Απλώς να θυμίσουμε ότι σαν χθες, 17 Ιανουαρίου του 1945, οι Ρώσοι στρατιώτες, «ακολουθώντας τη μυρωδιά της καμένης ανθρώπινης σάρκας» έφτασαν στο Άουσβιτς και είδαν αυτά που ανθρώπινος νους αδυνατεί να κατανοήσει. Τα είδαν, κατάλαβαν τι έγινε το έμαθαν όλο και προέταξαν :ποτέ πια πόλεμος, βαρβαρότητα, ρατσισμός...

Δυστυχώς αυτό το σκίτσο ήρθε την μέρα εκείνη που όλοι είδαν κατάματα την φρίκη .Και ήρθε για ένα θέμα που έχει να κάνει με την αστυνόμευση στα ΑΕΙ. Αλήθεια κατάλαβε ο σκιτσογράφος ότι εκεί στο Άουσβιτς δεν αστυνομεύονταν κάποιοι από «κακούς». Εκεί οι άνθρωποι εξευτελίζονταν, πεινούσαν, διψούσαν, βασανίζονταν, υπέφεραν και στο τέλος ως μιάσματα καίγονταν για να χαθούν από προσώπου γης.

Δεν μπορώ να δεχτώ ότι ο έγινε μια λάθος προσέγγιση. Η ταύτιση μιας πολιτικής απόφασης με το δράμα ενός λαού είναι απαράδεκτη και καταδικαστέα. Ίσως στο πλαίσιο της χιουμοριστικής κριτικής προς την κυβέρνηση η εφημερίδα να μην αξιολόγησε το μήνυμα των «σπουδών» και της «εργασίας»...

Αλλά σήμερα, το 2021, με τέτοια πληροφόρηση που υπάρχει είναι αδιανόητη αυτή απλούστευση. Σοβαρό το θέμα των Πανεπιστημίων αλλά έως εδώ. Το ολοκαύτωμα είναι η «μαύρη τρύπα» της ζωής και της κοινωνίας. Δεν προσφέρεται για μέτρο σύγκρισης με λανθασμένες ή όχι πολιτικές αποφάσεις. Δεν είναι για γελοιογραφίες. Είναι για να γονατίζουμε και να προσκυνάμε. Όχι γιατί έτσι πρέπει απέναντι σε νεκρούς. Αλλά γιατί δεν πρέπει να μειωθεί στο ελάχιστο η βαρβαρότητα. Όποιος με τον χρόνο ξεχνάει θα «αναγκαστεί» να θυμηθεί με τον πιο πικρό τρόπο. Η ιστορία μπορεί να επαναλαμβάνεται ως φάρσα αλλά δεν είναι φάρσα. Μυρίζει θάνατο. Και κανείς δεν πρέπει να κρύβεται πίσω από αυτή τη μυρωδιά. Και ούτε θα πρέπει σήμερα το 2021 αυτή η μυρωδιά να εξατμίζεται με τον χρόνο. Δεν είναι ομίχλη στην ακροθαλασσιά... είναι ο καπνός των καμένων ψυχών και τα σκίτσα δεν χρειάζεται να χρωματίζουν την έλλειψη της μνήμης έστω και αν ήθελαν άλλα να πουν...

ΠΗΓΗ: LIBERAL, 19.01.2021

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΧΕΤΙΚΑ:

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΙΣΕ ΓΙΑ ΤΟ ΣΚΙΤΣΟ ΣΤΗΝ "ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ"

Phoca PDF